

«Tota la veritat», anatomia d'un procés que s'ha quedat a mitges

Sis periodistes polítics publiquen una completa crònica dels mesos clau del procés català. Us n'oferim el fragment que explica com es va gestar la marxa de Puigdemont a l'exili

Puigdemont, el Govern, diputats i alcaldes després de proclamar la independència | Josep Maria Montaner

Aquest diumenge fa dos anys de la declaració d'independència proclamada al Parlament però que mai va ser desplegada pel Govern format per membres de Junts pel Sí. I encara no s'havia escrit tot. 24 mesos després i un cop acabat i sentenciat el judici al Tribunal Suprem, sis periodistes publiquen *Tota la veritat*, editat per Ara Llibres (<http://www.aralibres.cat/ca/catalog/1/1378/tota-la-veritat>) i que arriba aquest dilluns a totes les llibreries del país.

Ferran Casas (subdirector de **NacióDigital**), Roger Mateos (Efe), Neus Tomàs (*eldiario.es*), Gerard Pruna (*Ara*), Odei A. Etxearte (*Vilaweb*) i Marc Martínez Amat (*Rac1*), tots ells amb llarga trajectòria en el periodisme polític català, han treballat durant dos anys i entrevistat més de cent persones -algunes d'elles més d'un cop- per reconstruir, en format de crònica política, el que va passar entre el "referèndum o referèndum" de Carles Puigdemont la tardor de 2016 i la designació de Quim Torra com a president la primavera del 2018.

Els mesos clau del procés, quan tot es va accelerar i l'independentisme ho va tenir més a prop que mai però no va saber trobar el camí. El llibre, prologat pel també periodista Enric Juliana, ajuda a entendre els perquès, com eren les complexes relacions entre els dirigents polítics, quin paper va tenir l'estat major i com se'n va gestionar el resultat.

Assange, el Decathlon i l'inèdit de Torra

Tota la veritat aporta detalls nous sobre el referèndum de l'1-O (amb el paper d'Assange i el desembarcament de *hackers* a Palau inclòs); els intents de mediació en els àmbits empresarial, religiós i internacional; la marxa a l'exili en diverses tongades i amb els dubtes -maletes en mà- dels consellers que finalment es queden en un pàrquing al Decathlon de Mollet; la tempestuosa relació entre Puigdemont i Oriol Junqueras que es va intentar recosir diverses vegades; la reordenació dels espais polítics i el procés per triar Quim Torra... Hi trobareu també el discurs, fins ara inèdit, que Torra va preparar perquè fos llegit pel president al ple del 10 d'octubre, quan havia de proclamar la República que s'ajornaria fins al 27-O.

[noticiadiari]75/165[/noticiadiari]

Els subscriptors de **NacióDigital** (<https://www.naciodigital.cat/subscriptors>) podran participar en un sorteig de cinc exemplars del llibre i els que es donin d'alta com a subscriptors a partir del dilluns 28 d'octubre (<https://www.naciodigital.cat/subscriptors/noticia/165>) rebran de forma gratuïta un exemplar de *Tota la veritat*, la crònica política del procés. En publiquem un petit tast sobre les hores posteriors a la declaració d'independència i com es va gestar la precipitada sortida de Puigdemont, que temia que el poguessin detenir.

Autors del llibre «Tota la veritat» (Ara Llibres). Foto: Xavier Jubierre

[despiece]La instrucció de Vilaür

Aquell mateix dissabte 28 d'octubre, a Vilaür, a l'Alt Empordà, el president, responsables del PDECat, ERC, l'ANC i Òmnium van arribant a la casa d'un particular vinculat a les entitats per intentar coordinar els passos següents. S'ha decidit convocar la reunió aquell mateix matí en una trobada entre Marcel Mauri i Elsa Artadi a casa d'Oriol Soler. Puigdemont és dels primers a

arribar-hi. A banda de Mauri i Soler, també hi ha Agustí Alco-berro, Jordi Bosch (d'Òmnium), David Bonvehí, Sergi Sabrià i Marta Rovira, que arriba més tard. Mentre conversen, Mauri ha procurat un bon estoc de patates rosses Corominas, badalonines com ell.

El president els exposa com veu la situació. Després del seu bany de masses a Girona, es mostra convençut que de cara a dilluns no toca amagar-se, sinó actuar amb naturalitat. Ell ma-teix avança que l'endemà anirà a veure el partit de futbol del Gi-rona contra el Reial Madrid de la Lliga a Montilivi. Aquesta és la instrucció que s'acorda transmetre als consellers, i queden ente-sos que Rovira s'encarregarà de comunicar-ho personalment als membres del Govern concentrats a la Catalunya del Nord.

El president deixa anar per primer cop l'opció de l'exili a Bèlgica a ERC, tot i que amb poques concrecions. Un cop acaba-da la trobada, s'aparta amb la secretària general dels republi-cans i li comenta, a peu dret, que digui a Raül Romeva que "hi ha possibilitats", si decideixen establir-se en territori belga, i per això caldria viatjar-hi per fer una reunió.

Rovira marxa intrigada i quan es retrobarà amb el conseller d'Exteriors no li resoldrà el dubte. En aquell moment, Puigdemont ha rebut informació fresca de l'emissari que havia enviat a Brussel·les. Aquell dissabte ha tornat a Catalunya per transmetre-li que té les portes obertes per exiliar-s'hi, i se n'ha tornat cap a la capital belga per continuar explorant aquesta via. Però, a Vilaür, Puigdemont no en dona tants detalls; de fet, no explica a la resta res d'aquesta missió.

A la reunió, partits i entitats també comencen a parlar de la convocatòria electoral per al 21-D que havia anunciat Rajoy. Nin-gú no planteja cap dubte sobre la conveniència de presentar-s'hi, malgrat que això impliqui assumir el 155. Puigdemont apunta que la millor fórmula és repetir una coalició independentista com la de Junts pel Sí, però Esquerra no hi vol entrar i es descarta aques-ta opció. Acabada la trobada, el president se'n torna cap a casa i Bonvehí se'n va a sopar amb Marta Pascal i Lluís Corominas a l'Empordà mateix, a la casa que el president de JxSí al Parlament té a Pals. La resta es queden a sopar pa amb tomàquet i embotits a Vilaür i planifiquen el nou escenari a partir del que s'ha decidit. Marta Rovi-ra tornarà a la nit cap al Conflent, i els altres es quedaran a dormir a la casa per continuar pensant en els diversos escenaris.

Al nord, els consellers tornen a l'Hotel Hostalrich, on pas-sen la nit. Allà els espera Toni Comín. El conseller de Salut ha arribat tard, acompanyat de la seva família i del regidor de Bar-celona en Comú, Jaume Asens, advocat i amic seu, a qui ha de-manat suport. Comín és dels qui té clar que no tornarà; porta una maleta grossa amb roba per a força dies. S'ha acomiadat dels de casa, conscient que emprèn un camí cap a l'exili per evi-tar la presó. Quan aquest matí ha consultat el dilema a la seva mare, la vídua de l'històric dirigent antifranquista del PSUC, Alfonso Comín, ella no ha dubtat. "Jo, la presó, ja l'he viscuda una vegada", li ha respost recordant l'experiència del seu marit.

Encara més tard arriba Rovira, que els transmet la instruc-ció que dilluns actuïn amb normalitat i reprenguin l'agenda ins-titucional. Alguns consellers, que s'han mentalitzat ja del camí de l'exili, no veuen clar això de tornar a travessar la frontera. En canvi, la secretària general d'Esquerra creu que no té sentit quedar-se allà dalt i se'n torna, amb Anna Simó. També marxa Josep Rull, a qui se li ha ficat entre cella i cella que dilluns acudirà al departament, com havia anunciat divendres als treballa-dors. Seguint la consigna de Vilaür, l'endemà decideix exercir de conseller legítim en l'acte del centenari de l'arribada dels Ferrocarrils de la Generalitat a Sant Cugat del Vallès. És l'únic acte d'aquell cap de setmana d'un membre del Govern destituït.

A Josep Rull, aquells dies l'acompanya a tot arreu Damià Calvet, llavors director de l'Institut Català del Sòl, l'Incasòl, i persona de la seva màxima confiança. El matí d'aquell diumen-ge, Calvet el recull a casa i el porta a esmorzar a Sant Cugat amb l'alcalde-sa, Mercè Conesa (una altra rullista), poc abans de l'acte dels cent anys dels Ferrocarrils. L'entorn del conseller destituït ja s'havia mogut per preparar-ne l'aparició. No les te-nen totes: temen que la policia o ciutadans contraris a la inde-pendència rebentin l'acte i impedeixin que Rull el presideixi.

Per això, mobilitzen els seus per assegurar que l'entorn sigui segur. Finalment, el que havia de ser una cerimònia protocol·lària amb l'alcalde i el president de la companyia ferroviària, Enric Ticó, s'acaba convertint en una concentració que reivindica el Govern legítim, i Rull surt aclamat pel públic.

Mentrestant, a Barcelona, l'unionisme fa una nova demostració de força i congrega centenars de milers de persones al passeig de Gràcia en una manifestació convocada per Societat Civil Catalana, amb el lema *Tots som Catalunya*, que rep el suport dels partits promotors del 155: C's, el PSC i el PP. Com sempre, les xifres de participants ballen ostentament segons qui fa el recompte.

L'organització assegura que són 1,3 milions de persones; la delegació del govern espanyol, curiosament, s'hi acosta i xifra l'assistència en un milió; mentre que la Guàrdia Urbana la rebaixa a tres-cents mil. Els manifestants combinen crits de "Votarem!", en referència al 21 de desembre, amb "*Puigdemont a prisión*". Una de les imatges que en quedarà serà la *selfie* que es fan els populars Enric Millo, Dolors Montserrat i Xavier García Albiol amb el socialista Miquel Iceta darrere de la pancarta de la capçalera.

Sis periodistes, dos anys d'investigació,
tots els protagonistes

ENS REVELEN

TOTALA VERITAT

La crònica definitiva dels dies
decisius del Procés

ara
LITRES

Ferran Casas • Odei A.-Etxearte
Marc Martínez Amat • Roger Mateos
Gerard Pruna • Neus Tomàs

[/despiece]